

indenfor Partiet Venstre i Retning af, at den gamle Maade er utilfredsstillende. Jeg haaber, at man allerede ved denne Lejlighed kan faa opfyldt Kravet om, at Bekendtgørelser skal finde Sted paa almindelig Maade i de i Sognet læste Dagblade, saaledes at alle kan se dem.

Jeg tillader mig paa ny at anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse, men vilde dog gerne forinden Afstemningen høre den højtærede Minister udtale sig nærmere om det Spørgsmaal, som jeg har rettet til ham.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Det forekommer mig, at den Argumentation, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) nu anførte for sine Ændringsforslag, var, om jeg saa maa sige, betydelig afdæmpet, idet han udtalte, at det i og for sig kunde være rigtigt nok, at Ændringsforslagene ikke var nødvendige, og senere sagde, at ogsaa han gik ud fra, at det kun vilde være Undtagelser indenfor Præstestanden, der vilde gøre Brud paa den gode Takt og Tone i dette Forhold. Hertil vil jeg sige, at overfor disse Undtagelser kan man, hvis de findes, spare sig sine Lovgivningsbestræbelser, for deres Stilling vil i det hele taget — derom føler jeg mig forvisset — være af en saadan Art indenfor deres Menighed, at det ikke vil være nødvendigt for denne at paakalde Præstens Medvirken i et Møde, idet man under saadanne Forhold ikke vil give ham disse Begunstigelser. Der er i og for sig ikke Anledning til at sige mere om dette Forhold. Det er i alt Fald min personlige Opfattelse, at hvis man lovfæstede det, der er Tale om i disse Ændringsforslag, vilde det være paa Forhaand at give Danmarks Præstestand en Mistillidserklæring, og vi har saa god Tro til Præstestanden, at denne Mistillidserklæring er ganske overflødig.

Kirkeministeren (Braun-Rasmussen): Maa jeg til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) — og med den samme Begrundelse, som mit Partis Ordfører fremførte til Forsvar for, at disse Bestemmelser ikke bør lovfæstes — sige, at jeg ikke agter at udsende noget Cirkulære, der paalægger Præsten at være borte fra Mødet, hvori dette Spørgsmaal drøftes, eller forbyder ham at deltage i Afstemningen over de Ting, som

staar omtalt i disse af Mindretallet forelagte Ændringsforslag. Jeg vilde betragte det som et Udtryk for, at Ministeren kunde forudsætte noget saa urimeligt og taktløst som, at en Præst vilde benytte sin Stemme til at bringe en økonomisk Fordel for sig selv i Stand, og det ønsker jeg end ikke at give Udtryk for Muligheden af. Men naturligvis vil jeg, saa længe jeg har med Ministeriets Sager at gøre, forlange enhver saadan Sag fuldt oplyst, og det er vel overflødigt at føje til, at dersom denne mærkelige Undtagelse indenfor Præstestanden skulde dukke op i en saadan Sag, vilde Ministeren, der ganske rigtigt, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds siger, har Afgørelsen i sin Haand, være klar over — det tør jeg i hvert Fald sige for mit eget Vedkommende —, at man ikke kan begunstige en Mand, hvis han i den Grad overtræder den selvfølgelige uskrevne Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
forkastedes med 34 Stemmer mod 20.

Ændringsforslag Nr. 2 (se ovenfor)]
forkastedes med 34 Stemmer mod 21.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 34 Stemmer mod 21.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og paa Frederiksberg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2341).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag: